

ВАСИЛИЙ:

Бог да те пази, чедо!

7 с ц е н а

Бдинската крепост. Скривалището на богомилите.

/Сестра Ива възвежда Добромир, който
поздравява със знака на съзаклатни-
ците./

ДОБРОМИР: Тука ли са всички?

ИВА: Тук. Пристигнаха са и много бежанци от Тулуза. Изгонили
ги от Сърбия и те дошли тук. Олеле нам! Да знаят, че и у нас
не е по-добре!

ДОБРОМИР: Какво се е случило?

ИВА: Снощи донесоха Бойко на черга... Разпитвали го... И се-
га сме викали дедец Мануил да му направи обряда на утепението.

ДОБРОМИР: Какво искат от невръстния момък?...

ИВА: Чая час го ^{държе} довели обесен, вързан с въже през гърдите,
докато почнал да повръща кръв... Какво ще им каже? Какво знае
той?... А днес ~~матиха~~ ^{сече} сечеят Ратен...

ДОБРОМИР: Видях го... И дано не съм жив втори път да видя подобно
нещо... Беше прикован с железни белезници и заливаха босите му
пети със солена вода, а няколко кози се редуваха да ближат
петите му...

ИВА: Някое наказание не може да се сравни с това...

ДОБРОМИР: О, навсякъде е страшно!... Живи зарозени, набучени на
колове... А в Преслав видях как завързаха брат Михаила за опаш-
ките на четири коня... Шибнаха ги силно с камшик и жребците се
спуснаха на четири страни...

ИВА: Господи пощади!

ДОБРОМИР: Останаха само главата и трупа на нещастника. И той
още виждаше и говореше...

/Приближава дедец Мануил./